

ПИСМО III.

Пріятелию!

. . . Какво зло ти са сторили чяк толкоз жени-
 тие, и какво лошо си видѣл отъ тѣх че си ги ло там на гро-
 цал и ги застапваш до толкоз? Не са ли намѣри ни една тол-
 кози близко до сърце-то ти щото за неин х а т ж р да си
 повъздържѣше перо-то от да ги охулаваш? или, немаше ли край
 поне частно да нападаш на лоши-те без да обругаваш изобщо
 сички-тіе жени? Ако нѣкога ти е минѣла молба-та нѣщо на ме
 не послушѣй ма и ты сега и прѣстани; защото не са стои веч
 от г ю р ю л т и н - т і е на мжжіе-то да ни са присмиват, ка
 то четят твои-тіе з е в з е к л и ц ы

на твоя пріятелска.



вена Пріятелие!

Имам
 сътя за
 и пріят
 ди, защ
 бравил
 Но за т
 питаня-та ви . . .

на този час да са о-
 може да има пріятели
 е от мода-та и не вре-
 вѣрва че не ги е за-
 кога сън за спива . . .
 та, нека стговоря на

По писмо-то ти заключавам че майка ти, която, вѣроятно не
 та о оставида без да та поучи как да са труфини и гиздишк
 как да са глезип и подмазваш как да лъжеш и да са прѣстру-
 ваш, не са понегрила нито най първия урок от свещенна-та и-
 сторія да ти покаже. Инак ты бы знаила какво е я с п а т и л
 горния дѣдо Адам от жена си баба Ева, и не бы на питала,
 какво може съмь видѣл от жени-тіе. Защото енуи което де-